

Bayer Zsolt: Árvák

2016 december 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Árvák vagyunk. Meghalt a világunk. Vagy haldoklik. De az is lehet, hogy csak elment.

Elmenekült. Vagy nem is volt soha, csak képzeltük, hittük, akartuk, behazudtuk világunkat az árvaházba.

Lehet.

De akár így, akár úgy, most rádöbrentünk, hogy árvák vagyunk.

Egy csipet varjúkárogást még hozzáad a tél a tájhoz, megfújja, s kész is az árvák világa. Új világa. Ismer?s.

Mintha még minden a régi lenne, de már semmi sem az.

Idegenek mozognak a hidegben. Nem láttuk ?ket sohasem. A gyerekeink is köztük vannak. Nem értjük nyelvüket, nem értjük lelküket, nem értjük a szemüket. A Neander-völgyiek nézhették így a cro-magnoniakat kissé jobban el?reugró homlokereszeik alól. Nézték, ahogy jöttek az aurignaciak, a gravetti meg a magdaléna kultúra emberei, a jobb fegyvereikkel és kevésbé el?reugró homlokereszeikkel, és elvettek mindent.

Így állunk, árván, el?reugró homlokeresszel.

Abban ?rizgetjük az emlékeket, és a felesleges lomokat.

Ott van a reneszánsz is, a romantika is. Petrarca és Dante. Ott van néhány sor messzi-messzi id?kb?l, arról, hogy:

„Nel mezzo del cammin di nostra vita / mi ritrovi per una selva oscura, / ché la diritta via era smarrita.”.

És ott ?rizgetjük Babitsunk fordítását minderr?l:

„Az emberélet útjának felén / egy nagy sötétl? erd?be jutottam, / mivel az igaz utat nem lelém. / Ó, szörnyü elbeszélni mi van ottan, / s milyen e s?rű, kúsza, vad vadon: / már rá gondolva reszketek legottan.”

És ennek sincsen már semmi értelme, mert nincsen kinek továbbadni, nincsen, aki még elmerengene ilyesmin. Csak a „s?rű, kúsza, vad vadon” maradt. És el?reugró homlokereszünk mögött takargatjuk szégyenl?sen a romantikát is, elhagyott várromjainkat, ködbe vesz? kelták legendáit, a spessarti erd? kísérteties suhogását, Mespelbrunn kastélyát, Hauff és Grimm meséit, amelyeken mi még elborzadtunk és elrepültünk minden gyermekkori estén, s amelyeken már nem borzad el senki sem.

Ott van el?reugró homlokereszünkben egy röntgenkép, mert mi vagyunk a legutolsók, akik még átlátnak madame Chauchat testén.

Az egész Varázshegy elfér még mibennünk, a furcsa, felesleges fejünkben. Az árvák feje mindig ilyen.

Verssorok, töredékek szövevénye, öröknek hitt mulandóságok bozótja, csupa kacat, mi egy egész világ volt egykoron.

„Most tél van és csend és hó és halál, / A föld meg?szült; / Nem hajszálanként, mint a boldog ember, / Egyszerre ?szült az meg, mint az isten, / Ki megteremt?vén a világot, embert, / A félig istent, félig állatot, / Elborzadt a zordon m? felett / És bánatában ?sz lett és öreg.”

Mi még értjük ezt, s mindazt, mi mögötte van. A csodát, hogy ezt is túl lehet élni. A csodát, hogy van Haza a magasban:

„Így maradok meg hírviv?nek / ?rzeni kincses temet?ket. / Homlokon l?hetnek, ha tetszik, / mi ott fészkel, égbemenekszik.”

És most homlokunkon is l?nek, igen, mert ez tetszik nekik. De van rosszabb is. Hogy egyszer?en elfelejtenek. Hogy a homlokunk mögött rejtezked?, diderg? világ egyszer?en érvényét veszíti. Így vagyunk már árvák. Elhagyott világunk árvái. Micsoda kor ez? Ugyan... Minek is ebbe belemenni... Olyan, amilyen. Törpe kor. Volt már ilyen. De

több már nem lesz. Ez a legutolsó törpe kor, ez már nem éli túl. Elballag majd mivelünk. Mivelünk, árvákkal. Kiket elhagyott a világuk.

Így születik meg még egyszer Jézus. A legnagyobb árva. Eltűnő világunk árvája, Messiása. Még örülünk, ahogyan tudunk. De igazából egy hang hallatszik egyre erősebben a végső jövőből, s e hang lassan elnyom minden egyéb hangot...

„(...)méltó átkot itt úgysem mondhatna más, – / a rettentő szavak tudósa, Éσαιás.”

Ez hallatszik, nem az egykorvált okkal és értelemmel. Csak Éσαιás igazával.

„Országatok pusztaság, városaitokat tőz perzselé föl, földeteket szemetek láttára idegenek emészti, és pusztaság az, mint a hol idegenek dúltak;”

Így leszünk árvák. Vagy már lettünk. Hallod, Jézus?

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló